

Forslag

til

Lov om jagten.

Fremsat den 6. oktober 1966 af *landbrugsministeren*.

Kapitel I.

Jagtretten.

§ 1. Jagtretten på en ejendom tilkommer grundejeren. På uudsiftede jorder og på udskiftede købstadsjorder tilkommer jagtretten dog kommunen.

Stk. 2. På søer, åer, bække og andre lignende ferske vande, der ikke er undergivet særlig ejendomsret, tilkommer jagtretten ejerne af de tilstødende grunde, således at en grundejer har jagtret på den del af vandet, der ligger hans grund nærmere end nogen andens.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i det omfang, jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer andre end grundejerne.

Stk. 4. På havet, i fjorde og vige og på andre dele af søterritoriet har enhver dansk statsborger jagtret, medmindre disse områder er privates ejendomsret undergivet, eller jagten fra ældre tider har været betragtet som tilkommende den eller de jagtberettede på de tilgrænsende landstrækninger. Den frie jagtret begynder ved den højeste daglige vandstandslinie.

Stk. 5. På eller fra offentlig vej må der ikke drives jagt, jfr. dog § 5, stk. 2.

§ 2. Hvis jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer en anden end grundejeren, kan grundejeren kræve jagtretten afløst efter følgende regler:

a. Begæring om afløsning indbringes af grundejeren for en landvæsenskommission, der afgør alle spørgsmål vedrørende afløsningen, herunder fastsættelse af erstatningens størrelse, jfr. b. Landvæ-

Landbrugsmin. D. j. nr. 010 K.

enskommisionens afgørelse kan indbringes for en overlandvæsenskommission. Landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen bistås af en jagsagkyndig, der udpeges af landbrugsministeren, og som deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i loven om landvæsensretter. Den sagkyndiges honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger, der afholdes af jagtfonden.

b. Vederlaget for jagtretten skal fastsættes til en årlig pengeafgift af en sådan størrelse, at den afgiver fuld erstatning for det tab i indtægt, rettighedens afståelse kan antages at medføre under hensyn til forholdene indtil den tid, da afløsningen sker. Grundejeren kan til enhver tid frigøre sig for den årlige afgift ved kontant betaling af et beløb, der svarer til 25 gange årsafgiften. I så fald finder § 4 i lov nr. 505 af 28. september 1918 om afløsning af grundbyrder tilsvarende anvendelse.

§ 3. Når jagtretten tilkommer grundejeren, kan den ikke afhændes særskilt eller på anden måde adskilles fra ejendomsretten til grunden.

Stk. 2. Ejeren kan dog overdrage jagtretten til andre for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 10 år ad gangen. Ved overdragelse af brugsret til en ejendom eller dele heraf skal jagtretten, for så vidt den tilkommer grundejeren, anses indbefattet under brugsretten, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 medfører

ingen ændringer i aftaler, der er indgået før denne lovs ikrafttræden.

§ 4. Servitutter, hvorved grundejeren giver afkald på at jage på ejendommen eller dele heraf, kan ikke stiftes for et længere tidsrum end 10 år ad gangen.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 medfører ingen ændringer i servitutter, der er stiftet før denne lovs ikrafttræden.

Kapitel II.

Jagrettens udøvelse.

§ 5. Ingen må jage — med skydevåben eller på anden måde — på steder, hvor den pågældende ikke har jagtret, medmindre den jagtberettigedes samtykke hertil foreligger, jfr. dog § 7 og §§ 38-42.

Stk. 2. Den, der har såret vildt på sin egen jagtgrund, har ingen ret til vildtet, når det falder på anden mands jagtgrund. Han skal uopholdelig give den jagtberettigede eller jordbrugeren meddelelse om det anskudte vildt. Det er dog tilladt at sætte sig i besiddelse af vildt, der er såret på egen jagtgrund, når det falder på tilgrænsende offentlig vej.

§ 6. Den i § 1, stk. 4, omhandlede frie jagtret på søterritoriet må udøves fra flydende båd, pram eller andet fartøj samt fra is og fra en til søterritoriet grænsende ejendom, hvor jagtret haves. Jagt fra båd, pram eller andet fartøj, der berører havbunden, samt fra skydetønder, kasser, stativer eller lignende må kun udøves på grunde, rev og lignende områder, der overskylles ved daglig højvande og som selv ved lavvande alene kan nås ved sejlads fra land, herunder fra øer eller holme.

Stk. 2. Jagt ved vadning og færdsel med skydevåben under vadning er kun tilladt på de i stk. 1, 2. punktum, nævnte områder. Dette gælder, uanset om den pågældende har jagtret på den til søterritoriet grænsende kyststrækning. Ved vadning forstås færdsel til fods på søterritoriet, herunder på grunde, rev og lignende, og på den del af strandbredden, der overskylles ved den højeste daglige vandstandslinie.

Stk. 3. Det er dog tilladt

a. at vade med uladt skydevåben til eller

fra et på søterritoriet liggende fartøj eller en ø eller holm, hvor den pågældende er jagtberettiget, ad den korteste vej mellem fartøjet eller øen og det sted på den nærmeste kyststrækning, hvor skydevåben lovligt kan medbringes, jfr. § 10,

b. uden medbringelse af skydevåben ved vadning at sætte sig i besiddelse af lovligt skudt vildt, selv om det falder på områder af søterritoriet, hvor jagt ved vadning i øvrigt er forbudt,

c. den jagtberettigede til en kyststrækning uden medbringelse af skydevåben at afdrive eller lade afdrive for vildt de på søterritoriet værende rør- og sivbevoksninger, der ligger ud for hans jagtgrund og i direkte forbindelse med denne.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan i strenge isvintre bestemme, at jagt på søterritoriet kun må udøves fra flydende båd, pram eller andet fartøj.

Kapitel III.

Forholdet mellem den jagtberettigede og grundejeren m. v.

§ 7. Den jagtberettigede er pligtig at skaffe de ikke jagtberettigede jordbrugere i sit jagtdistrikt fred for kron-, då-, sika- og råvildt, mufflon og vildsvin, der uden for fredningstiden gør jordbrugeren skade. Opfylder den jagtberettigede ikke denne forpligtelse, og godtgør brugeren ved en af de i henhold til loven om mark- og vejfred beskikkede vurderingsmænd foretagen opgørelse, at der er sket vildtskade på hans markafgrøder for følgende mindstebeløb

a. for brug på under 5 ha	30 kr.
b. for brug på 5-10 ha	50 -
c. for større brug	100 -

kan jagtrådet, såfremt den jagtberettigede ikke senest 6 måneder efter synsforrettningens afholdelse har opsat betryggende vildtægning, for et år meddele brugeren tilladelse til at udøve jagt på kron-, då-, sika- og råvildt, mufflon og vildsvin på den ham til brug overladte grund. Jagtrådets afgørelse kan indbringes for landbrugsministeren.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke med hensyn til de til skov- eller jagtdistrikter hørende tjenestesteder.

Stk. 3. Jordbrugerens ret ifølge stk. 1 kan ikke indskrænkes ved forudgående aftale.

§ 8. I tiden fra 1. maj til afgrøderne er indhøstet må den jagtberettigede ikke uden jordbrugerens tilladelse udøve jagt på tilsåede marker, bortset fra rodfrugt- og græsmarker. Denne regel gælder ikke jagt, der udøves efter brugerens begæring til opfyldelse af den jagtberettigedes pligt efter § 7.

Stk. 2. Den jagtberettigede må ikke jage eller søge efter vildt i anden mands gård, gårdsplads og have eller indhegnet planteskole.

§ 9. Den jagtberettigede skal erstatte den skade, der ved uforsvarligt forhold under jagtens udøvelse påføres ejeren eller brugeren af ejendommen, hvad enten skaden er forvoldt af den jagtberettigede selv eller af andre, som med hans tilladelse har udøvet jagt eller deltaget heri. Den jagtberettigedes erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved forudgående aftale.

Kapitel IV.

Færdsel med skydevåben og hunde m. v.

Privat anholdelse.

§ 10. Uvedkommende må ikke færdes med skydevåben, fangstredskaber eller hund på anden mands jagtgrund uden for de veje og stier, der er åbne for almindelig færdsel. I skove er færdsel med skydevåben eller fangstredskaber dog kun tilladt på de gennem skovene førende offentlige veje.

Stk. 2. Den i naturfredningsloven hjemlede færdselsret på strandbredder giver ikke adgang til at medføre skydevåben eller fangstredskaber.

§ 11. Den jagtberettigede har ret til at fjerne, optage eller nedskyde omstreffende hunde på sin jagtgrund i overensstemmelse med mark- og vejfredslovens regler. Omstreffende katte må nedskydes, dog ikke nærmere end 150 m fra anden mands hus.

§ 12. Den jagtberettigede er beføjet til selv eller ved sine folk at anholde enhver, der overtræder bestemmelsen i § 5, stk. 1, og føre ham til politiet. Samme beføjelse tilkommer brugeren af grunden, selv om

han ikke har jagtret. Brugeren skal underrette den jagtberettigede om den skete anholdelse.

Stk. 2. Den anholdte kan fratages skydevåben og andre jagtredskaber samt skudt eller fanget vildt, som han ved anholdelsen er i besiddelse af. De nævnte genstande skal uopholdelig afleveres til politiet, der foranlediger, at der træffes afgørelse om eventuel beslaglæggelse.

Kapitel V.

Jagtmåder og jagtredskaber.

§ 13. Al jagt er forbudt fra solnedgang til solopgang. Dog må gæs, ænder og måger samt blishøns og skarver skydes på træk i tiden fra 1½ time før solopgang til 1½ time efter solnedgang. I december måned må den nævnte beskydning dog kun foretages i tiden fra 1½ time før solopgang til 1 time efter solnedgang.

Stk. 2. Hvor kron-, då-, sika- og råvildt, mufloner, vildsvin og vildkaniner forvolder væsentlig skade på have- og markafgrøder, kan disse dyr uanset bestemmelsen i stk. 1 med jagtrådets tilladelse jages i tiden fra 1½ time før solopgang til 1½ time efter solnedgang. Jagtrådets afgørelse kan indbringes for landbrugsministeren.

§ 14. Dræbes eller fanges moderdyret, skal yngelen så vidt muligt også dræbes eller fanges, for så vidt det kan ske uden ulovligt at betræde anden mands jagtgrund. Befinder yngelen sig på anden mands jagtgrund, skal den jagtberettigede eller jordbrugeren uopholdelig underrettes om yngelens tilstedeværelse.

§ 15. På søterritoriet og ferske vande er det forbudt at jage kron-, då-, sika- og råvildt, mufloner og harer.

§ 16. Haglgeværer af større kaliber end 12 og haglgeværer, som kan indeholde mere end 2 haglpatroner, samt skydevåben, der er forsynet med lyddæmpere, må ikke anvendes til jagt. Det er forbudt at anvende skydevåben, der ikke er i forsvarlig stand.

Stk. 2. Kron-, då- og sikavildt, mufloner, vildsvin, sæler og andre større dyr må ikke beskydes med hagl.

Stk. 3. Salongeværer må ikke anvendes til jagt på harer, på hårvildt, der er større end harer, eller på fasaner.

Stk. 4. Luftgeværer må ikke anvendes til jagt uden for gård, gårds- og møddingsplads samt dermed i forbindelse stående indhegnet have, hønse- og andegård.

Stk. 5. Bue og pil, slangebøsse eller lignende må ikke anvendes til jagt.

Stk. 6. Nedstikning af fasaner er forbudt.

Stk. 7. Kunstigt lys må ikke anvendes til jagt.

Stk. 8. Brug af gift og bedøvende midler til jagt er forbudt.

§ 17. Brug af selvskud, sakse, limpinde, fuglekøjer, vildtsnarer og lignende er forbudt. Det samme gælder brug af fælder med undtagelse af kassefælder samt krage- og høgefælder.

Stk. 2. Høgefælder må dog kun anvendes i tiden 1. juni — 15. august og kun på indhegnet opdrætsplads og i indhegnet hønsegård eller inden for en afstand af 50 m fra disse.

Stk. 3. Kassefælder kan uanset bestemmelsen i § 13 anvendes hele døgnet.

§ 18. Fælder, der anvendes i henhold til § 17, skal være indrettet således, at fangne dyr ikke lemlæstes eller dræbes.

Stk. 2. Fælterne skal eftersynet morgen og aften. Er der ved eftersynet fangne dyr i fælterne, skal de udtages, og fredede arter skal straks frigives, jfr. dog § 38.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere regler om fældernes indretning og anvendelse.

§ 19. Til fangst af søfugle må ikke anvendes net. Søfugle, som findes fanget og døde i net, må ikke sælges, købes eller forsendes.

Stk. 2. Opsætning af ruser til fangst af sæler er forbudt.

§ 20. Jagt fra motorbåd eller andet maskindrevet fartøj er forbudt

- a. i Øresund fra Aflandshage (sydspidsen af Amager) til Kronborgpynten hele året,
- b. ved landets øvrige kyster, heri indbefattet vige og fjorde, samt i alle ferske vande i tiden 1. maj — 30. september.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke jagt på spættet sæl.

Stk. 3. Jagt fra maskindrevet fartøj, der kan fremføres med større fart end 12 knob, er forbudt.

§ 21. Jagt fra luftfartøj og motordrevet køretøj er forbudt. Klovbærende vildt må dog skydes fra holdende motorkøretøj, når motoren er standset.

§ 22. Jagt på fasaner, harer og klovbærende vildt er forbudt fra hus, hytte, jordhul eller andet kunstigt skjul. Klovbærende vildt må dog skydes fra platforme anbragt mindst 3 meter over jorden og mindst 100 meter fra anden mands jagtgrund.

Stk. 2. Udfodring af vildt med nedskydning for øje er forbudt. Vildt må ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads.

§ 23. Mynder eller hunde af mynderacen må ikke anvendes til jagt.

Stk. 2. Det er forbudt at opdrætte eller indføre ugler med henblik på anvendelse til jagt.

§ 24. Det er forbudt at udbetale skydepengge som præmie for nedskydning eller fangst af rovfugle.

§ 25. Landbrugsministeren kan fravige bestemmelserne i dette kapitel.

Kapitel VI.

Jagttider og fredningsbestemmelser.

§ 26. Pattedyr og fugle er fredede uden for den for disse dyr fastsatte jagttid. Pattedyr og fugle, for hvilke der ikke er fastsat jagttid, er fredede hele året.

Stk. 2. Det er forbudt at jage eller dræbe pattedyr og fugle i fredningstiden. Fredningsbestemmelser omfatter, hvor intet andet er angivet, tillige de fredede dyrs yngel samt fuglenes reder og æg.

Stk. 3. Fotografering samt film- og lydoptagelse ved reder og ynglepladser skal ske således, at dyrene og deres yngel ikke forulempes.

Stk. 4. Ringmærkning eller anden mærkning af fugle og pattedyr må kun foretages af dertil af landbrugsministeren bemyndigede personer eller institutioner.

§ 27. For nedennævnte pattedyr og fugle fastsættes følgende jagttider:

Pattedyr.

a. Hovdyr:

Kronhjort og kalv	1.9 -29.2
Kronhind	1.10-31.12
Dåhjort og kalv	1.9 -29.2
Då	1.10-31.12
Sikahjort og kalv	1.9 -29.2
Sikahind	1.10-31.12
Råbuk	16.5-15.7
og	1.10-31.12
Rå og lam	1.10-31.12
Mufflonvædder	hele året
Mufflonfår og lam	1.10-29.2
Vildsvin, orne	hele året
Vildsvin, so og grise	1.10-29.2

b. Rovdyr:

Ræv	16.6 -29.2
Husmår	16.6 -29.2
Ilder	16.6 -29.2
Lækat	16.6 -29.2
Grævling	16.6 -29.2
Odder	1.10-29.2
Spættet sæl	1.9 -31.5

c. Gnavere:

Hare	1.10-18.12
Vildkanin	hele året
Egern	16.6 -29.2

Fugle.

d. Lommer:

Rødstrubet lom	1.10-29.2
Sortstrubet lom	1.10-29.2
Islom	1.10-29.2

e. Lappedykkere:

Toppet lappedykker	1.10-29.2

f. Årefodede:

Skarv	1.8 -30.4

g. Storkefugle:

Fiskehejre	1.7 -31.12

h. Andefugle:

Grågås	1.8 -31.12
Blisgås	1.8 -31.12
Sædgås	1.8 -31.12

Kortnæbbet gås	1.8 -31.12
Kanadisk gås	1.8 -31.12
Knortegås	1.8 -31.12
Gråand	16.8 -31.12
Atlingand	16.8 -31.12
Krikand	16.8 -31.12
Spidsand	16.8 -31.12
Pibeand	16.8 -31.12
Skeand	16.8 -31.12
Taffeland	16.8 -29.2
Troldand	1.10-29.2
Bjergand	1.10-29.2
Hvinand	1.10-29.2
Havlit	1.10-29.2
Ederfugl	1.10-29.2
Sortand	1.10-29.2
Fløjlsand	1.10-29.2
Stor skallesluger	1.10-29.2
Toppet skallesluger	1.10-29.2

i. Rovfugle:

Duehøg	1.11-29.2
Almindelig musvåge	1.11-29.2

j. Hønsfugle:

Urhane	16.9 -31.10
Agerhøne	16.9 -31.10
Fasanhane	1.10-31.12
Fasanhøne	21.10-30.11

k. Vandhøns:

Blishøne	16.8 -29.2

l. Vadefugle:

Strandskade	1.8 -31.12
Vibe	1.8 -31.12
Strandhjejle	1.8 -31.12
Hjejle	1.8 -31.12
Stor regnspove	1.8 -31.12
Lille regnspove	1.8 -31.12
Stor kobbersneppe	1.8 -31.12
Lille kobbersneppe	1.8 -31.12
Sortklire	1.8 -31.12
Rødben	1.8 -31.12
Hvidklire	1.8 -31.12
Islandsk ryle	1.8 -31.12
Dobbeltbekkasin	16.8 -31.12
Enkeltbekkasin	16.8 -31.12
Skovsneppe	24.9 -31.12
og	1.3 -7.4

Jagttiden 1.3-7.4 optages 10 år efter lovens ikrafttræden til revision efter reglerne i § 29.

m. Mågefugle:

Hættemåge	16.8 -29.2

Stormmåge.....	16.8	-29.2
Sildemåge.....	16.8	-30.4
Sølvmåge.....	16.8	-30.4
Svartbag.....	16.8	-30.4

n. Alkefugle:

Alk.....	1.10	-29.2
Kortnæbbet lomvie.....	1.10	-29.2
Langnæbbet lomvie.....	1.10	-29.2

o. Duer:

Ringdue.....	1.8	-31.12

p. Spurvefugle:

Gråspurv.....	1.7	-30.4
Allike.....	1.7	-30.4
Krage.....	1.7	-30.4
Husskade.....	1.7	-30.4
Skovskade.....	1.7	-30.4
Råge.....	1.5	-15.4
Solsort.....	16.9	-31.1
Sjægger.....	16.9	-31.1

Stk. 2. I jagttiden medregnes begyndelses- og slutdagen.

Stk. 3. Pelsdyr, der i henhold til mark- og vejfredsloven anses som vildt, må jages hele året.

§ 28. Uanset fredningsbestemmelserne kan kron-, då-, sika- og råvildt, muflon, vildsvin og hare jages i gård, på gårdsplads og dermed i forbindelse stående forsvarligt indhegnet have og i forsvarligt indhegnet planteskole, frugtplantage, gartneri og dyrehave.

Stk. 2. Under forudsætning af at yngelen dræbes, er det i fredningstiden tilladt at ødelægge rævegrave og gråspurve-, allike-, krage- og husskadereder samt at beskyde krage og husskade på reden.

Stk. 3. I tiden 1. april — 25. maj må grundejeren borttage eller lade borttage

- æg af gråand fra kunstige rugepladser,
- æg af hættemåge, stormmåge, sildemåge, sølvmåge og svartbag, når ejeren forinden ægindsamlingen har modtaget instruktion herom af en jagtkonsulent.

§ 29. Når særlige forhold gør det påkrævet, kan landbrugsministeren forkorte eller forlænge de i § 27 anførte jagttider, herunder påbyde fuldstændig fredning af en dyreart eller fastsætte jagttid for helårsfredede arter.

Fredningerne kan begrænses til enkelte landsdele, herunder øer eller amter, eller til velarrunderede lokalområder. Fredning af sidstnævnte velarrunderede lokalområder kan dog kun påbydes, såfremt $\frac{3}{4}$ af lods-ejerne, som tillige har jagtret på $\frac{3}{4}$ af områdets samlede areal, fremsætter begæring herom, og fredningen anbefales af jagtrådet.

Stk. 2. Forinden afgørelse træffes om forlængelse af jagttider eller fastsættelse af jagttider for helårsfredede pattedyr- og fuglearter, indhentes erklæring fra naturfredningsrådet, medmindre det drejer sig om kron-, då-, sika- og råvildt eller hare, fasan, agerhøne, gråand og ringdue.

Stk. 3. Bestemmelser om jagt- og fredningstider, der kun omfatter dele af landet, optages ikke i lovtidende, men bekendtgøres i statstidende.

§ 30. Vildt må kun sælges, købes eller forsendes i jagttiden og til og med 8 dage efter dennes udløb. Dette gælder såvel levende som skudt eller på anden måde affivet vildt samt vildtets yngel og æg.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter ikke

- vildt, der er nedlagt i jagttiden, og som senest 4 dage efter jagttidens ophør er stemplet (plomberet) ved politiets foranstaltning eller mærket på anden af landbrugsministeren godkendt måde,
- vildt, for hvilket det ved plombering er godtgjort, at det er nedlagt i henhold til § 28, stk. 1,
- pattedyr og fugle af her i landet forekommende vildtarter, for hvilke det ved plombering er godtgjort, at de er indført fra Færøerne, Grønland eller udlandet,
- æg, der er lovligt indsamlet i henhold til § 28, stk. 3, når æggene sælges, købes eller forsendes i tiden 1. april — 31. maj.

Stk. 3. Kron-, då- og sikahjort, råbuk og muflonvædder må i hunnens fredningstid kun sælges, købes eller forsendes, når kønsmærkerne medfølger eller plombering er foretaget.

Stk. 4. Landbrugsministeren fastsætter de for fredningsbestemmelsernes overholdelse fornødne kontrolforskrifter for salg, køb og forsendelse af vildt, herunder gebyr for plombering af vildtet.

§ 31. Ingen må sælge, transportere eller opbevare vildt, der er nedlagt eller fanget i strid med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Den, der i erhvervsøjemed sælger vildt til fortæring eller serverer dette i tilberedt stand, skal i 2 år opbevare notater over, hvad han modtager af vildt med angivelse af dato for modtagelsen og af hvem han modtager det.

§ 32. Enhver, der erhvervsmæssigt foretager eller lader foretage udstopning eller præparering af pattedyr eller fugle, skal foretage anmeldelse herom til politiet.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler vedrørende kontrollen med sådanne virksomheder, herunder om i hvilket omfang virksomhederne skal føre protokol over modtaget vildt.

§ 33. Landbrugsministeren kan fravige bestemmelserne i dette kapitel

- a. i videnskabeligt øjemed,
- b. når det findes påkrævet af hensyn til vildtreservaternes drift, jfr. kap. VII,
- c. med henblik på udsætning eller opdræt af vildt,
- d. når der i en vildtbestand forekommer sygdomme, der kan angribe mennesker eller husdyr.

Kapitel VII.

Vildtreservater.

§ 34. Vildtreservater kan oprettes på landjorden, på ferske vande og på søterritoriet, når det findes påkrævet af hensyn til beskyttelse og ophjælpning af landets vildtbestand, herunder af trækkende fugle.

Stk. 2. Beslutning om oprettelse af vildtreservater træffes af landbrugsministeren efter forhandling med vildtnævnet. Vildtnævnet består af jagtrådet samt yderligere 5 medlemmer, der beskikkes af landbrugsministeren efter indstilling af Dansk Strandjagtforening, Vildtbiologisk Station, Naturfredningsrådet. De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Jagtrådets formand er tillige formand for vildtnævnet.

Stk. 3. Alle udgifter vedrørende vildtreservaternes oprettelse og drift udredes af jagtfonden, jfr. § 49.

§ 35. Udlægning af et område som vildtreservat sker ved en af landbrugsministeren udstedt bekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal angive områdets beliggenhed og afgrænsning samt de nærmere bestemmelser, der af hensyn til vildtets beskyttelse og ophjælpning skal gælde for jagt, ophold og færdsel på området. Der kan ikke herved ske indskrænkning i den ret til fiskeri, der følger af saltvandsfiskeriloven.

§ 36. For den indskrænkning i ejendomsretten, der er forbundet med et områdes udlægning som vildtreservat, ydes der fuldstændig erstatning.

Stk. 2. Dersom der ikke opnås mindelig overenskomst om erstatningens størrelse, fastsættes denne af en landvæsenskommission. Landvæsenskommissionens afgørelse kan indbringes for en overlandvæsenskommission. Landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen bistås af en jagtsagkyndig, der udpeges af landbrugsministeren, og som deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i loven om landvæsensretter. Den sagkyndiges honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger, der afholdes af jagtfonden. Vildtnævnet indkaldes til kommissionernes møder.

§ 37. Vildtreservaterne administreres af jagtrådet efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren efter forhandling med vildtnævnet.

Kapitel VIII.

Bekæmpelse af skadelige pattedyr og fugle.

§ 38. Uanset om den pågældende er jagtberettiget og uden hensyn til eventuel fredning kan ejeren eller brugeren personlig eller ved en til dennes husstand eller personale hørende person over 18 år foretage den i stk. 2-4 omhandlede bekæmpelse under iagttagelse af reglerne i kap. V.

Stk. 2. I gård og på gårds- og møddingsplads samt dermed i forbindelse stående indhegnet have, hønse- og andegård må bekæmpelse ske af

- a. ræv, husmår, ilder, lækat (hermelin),
- b. gråspurv, krage, allike, husskade og duehøg.

Stk. 3. Nedennævnte pattedyr må bekæmpes på de anførte steder, hvis de på disse gør påviselig skade

- a. i forsvarligt indhegnede dambrug: odder,
- b. i forsvarligt indhegnede fasanerier: ræv, grævling, ilder, lækat (hermelin),
- c. i forsvarligt indhegnede erhvervsfrugtplantager og planteskoler: hare.

Stk. 4. Nedennævnte fugle må bekæmpes på de anførte steder, når de på disse gør påviselig skade

- a. på markagrøder: råger og gråspurve, der optræder i flokke,
- b. i frugthaver og frugtplantager: stær, solsort, krage, husskade, hættemåge og stormmåge,
- c. i skov- og frøkulturer, rapsmarker samt på erhvervsmæssigt drevne ærte- og rosenkålmarker i månederne januar, februar, marts, april og juli: ringduer, der optræder i flokke,
- d. på indhegnede opdrætspladser og i indhegnede hønsegårde samt inden for en afstand af 50 m fra disse: spurvehøg, duehøg og musvåge,
- e. i dambrug: hættemåge, stormmåge, sølvmåge og fiskehejre,
- f. på flyvepladser og godkendte landingsbaner: fugle, som frembyder fare for flyvningen.

Stk. 5. Landbrugsministeren kan bestemme, at vildtarter, der gør påviselig skade på erhvervsmæssigt drevne afgrøder under andre omstændigheder end nævnt i stk. 2-4, må bekæmpes af de i stk. 1 nævnte personer. Sådant bestemmelse kan dog kun fastsættes efter indstilling såvel fra De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger som fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl og med tilslutning af jagtrådet og naturfredningsrådet.

Stk. 6. Muldvarpe samt rotter, mus og

mosegrise (ægte mus og studsasmus) må bekæmpes over alt på ejendommen uden iagttagelse af reglerne i denne lov. Udlægning af gift mod de nævnte pattedyr skal dog foretages således, at større dyr ikke kan få adgang til giften.

§ 39. Landbrugsministeren kan efter forhandling med jagtrådet i særlige tilfælde meddele tilladelse til, at pattedyr og fugle, der volder væsentlig skade eller ulempe, nedskydes eller på anden måde ombringes i fredningstiden. Tilladelsen kan omfatte ret til at ødelægge æg og reder og dræbe yngel. For knopsvaners vedkommende kan tilladelse dog kun gives for så vidt angår tiden 1. marts—30. april og kun på steder, hvor antallet af ynglende svaner er ekstraordinært stort, eller svanerne er til væsentlig ulempe for andre ynglende fugle.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til bekæmpelse indsendes til jagtrådet bilagt en redegørelse for skadens omfang fra en planteavlskonsulent eller anden sagkyndig.

Stk. 3. Forinden tilladelse gives, indhenter landbrugsministeren en udtalelse fra naturfredningsrådet, såfremt bekæmpelse ønskes iværksat af helårsfredede pattedyr og fugle eller på områder, hvor udøvelse af jagt er begrænset i henhold til naturfredningsloven.

Stk. 4. Brugerens adgang til bekæmpelse i medfør af foranstående regler kan ikke indskrænkes ved aftale.

§ 40. Såfremt ejeren eller jagtlejeren af den grund, hvorpå vildtet opholder sig, ikke er villig til selv at gennemføre en effektiv bekæmpelse, kan landbrugsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med jagtrådet give kommunalbestyrelsen tilladelse til at foretage bekæmpelsen efter tilsvarende regler som nedenfor er fastsat vedrørende bekæmpelse af råger. Udgifterne, herunder erstatning for skade på anden mands grund, afholdes af kommunen.

§ 41. I egne, hvor råger ruger samlede i så stor mængde, at de på løjnefaldende måde optræder som skadedyr, kan kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken skade er sket, efter indstilling fra en stedlig

F. t. l. om jagten.

landbo- eller husmandsforening og efter besigtigelse af skaden træffe foranstaltninger til bekæmpelse af rågerne. Indstillingen skal være bilagt den indgivne klage samt en redegørelse for den af foreningen foretagne undersøgelser af forholdene.

Stk. 2. Afslår kommunalbestyrelsen at iværksætte bekæmpelse, kan beslutningen herom indbringes for amtsrådet i den amtsrådsreds, i hvilken skaden er sket, for købstædernes vedkommende dog for amtmanden.

Stk. 3. Bekæmpelsen foretages af ejeren eller brugeren af den ejendom, hvorpå rågekolonien findes, efter nærmere aftale med kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken skaden er sket. Vil han ikke indgå på en sådan aftale, eller udfører han ikke bekæmpelsen tilfredsstillende, forelægger kommunalbestyrelsen sagen for amtsrådet i den amtsrådsreds, i hvilken rågekolonien er beliggende.

Stk. 4. Amtsrådet skal i så fald lade bekæmpelse foretage ved dertil beskikkede personer. Ejeren eller brugeren af den ejendom, hvorpå kolonien findes, kan ikke modsætte sig bekæmpelsen, men denne skal udføres uden unødigt ulempe, og der skal ydes erstatning for den skade, bekæmpelsen måtte medføre på træer, hegn, afgrøde eller lignende. Erstatningen ansættes af de i mark- og vejfredsloven nævnte vurderingsmænd.

Stk. 5. Udgifterne ved den i stk. 1-3 omhandlede besigtigelse og bekæmpelse afholdes af den kommune, i hvilken skaden er sket. Udgifterne ved bekæmpelse i medfør af stk. 4, herunder eventuelle erstatningsbeløb, udredes forskudsvis af amtsrådet, men halvdelen refunderes af den eller de sognekommuner, der er interesseret i bekæmpelsen. Amtsrådet fastsætter den andel, der skal påhvile hver kommune. Såfremt en eller flere af de købstæder, der er beliggende inden for amtsrådsrådskredsens grænser, er interesseret i bekæmpelsen, fastsætter amtmanden efter forhandling med amtsrådet og byrådene den andel, der skal påhvile hver købstadskommune. I alle andre tilfælde fastsættes interesserede kommuners andel i udgifterne af landbrugsministeren, såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed om fordelingen.

16 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Stk. 6. Såfremt landbo- og husmandsforeningerne i et amt eller lignende større landområde over for amtsrådet fremsætter begæring om bekæmpelse af råger i området, kan amtsrådet foranstalte bekæmpelsen udført i overensstemmelse med reglerne i stk. 4 og 5.

Stk. 7. Landbrugsministeren udfærdiger nærmere regler om tilrettelæggelse af bekæmpelsen, herunder anvisning på, hvorledes bekæmpelsen skal udføres. Bekæmpelsen kan foretages uanset bestemmelserne i § 26.

§ 42. Såfremt der fra en af fiskeriets hovedorganisationer fremsættes begæring til landbrugsministeren om en mere effektiv bekæmpelse af skarver end den, der opnås ved beskydning, kan landbrugsministeren efter samråd med fiskeriministeren pålægge amtsrådet i den amtsrådsreds, hvori skarvkolonien findes, at gennemføre en bekæmpelse af kolonien ved ødelæggelse af reder og æg. Udgifterne afholdes efter reglerne i § 41, stk. 5.

§ 43. Pattedyr og fugle, der ikke tilhører landets naturlige fauna, må ikke udsættes uden landbrugsministerens tilladelse.

Stk. 2. Det er forbudt at udsætte sikavildt, muflon, vildsvin og vildkanin.

Kapitel IX.

Jagttegn og jagtfond.

§ 44. Ingen må udøve jagt uden at have jagttegn. Denne bestemmelse gælder ikke

- den i § 28, stk. 3, omhandlede indsamling af æg,
- fangst af fugle og pattedyr med henblik på mærkning, jfr. § 26, stk. 4,
- den i kap. VIII omhandlede bekæmpelse, medmindre denne foregår ved beskydning.

Stk. 2. Jagttegnet skal altid medføres under jagten og på forlangende forevises for politiet.

§ 45. Forud for erhvervelsen af første jagttegn skal erhververen ved en prøve

godtgøre at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter og til gældende jagt- og fredningsbestemmelser samt at have praktisk færdighed i betjeningen af jagtvåben. Personer, der er bosat i udlandet, kan dog erhverve jagttegn uden aflæggelse af prøve, når de foreviser gyldigt jagttegn udstedt i hjemlandet, eller dokumenterer fornødent kendskab til brug af jagtvåben. Kan sådan dokumentation ikke tilvejebringes, skal der, forinden jagttegn kan udstedes, indhentes udtalelse fra jagtrådet. De nærmere regler om jagtprøven og gebyrerne herfor fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Den, der ikke skønnes at have den synsevne samt åndelige og legemlige førlighed, der er nødvendig for udøvelse af jagt, kan, uanset at han har eller har haft jagttegn, af politiet henvises til at aflægge den i stk. 1 omhandlede prøve helt eller delvis, forinden nyt jagttegn udfærdiges. Politiets afgørelse kan indbringes for landbrugsministeren.

Stk. 3. Jagttegn kan kun udstedes til personer, der er fyldt 16 år. Personer under 18 år kan kun erhverve jagttegn efter begæring af forældremyndighedens indehaver.

§ 46. Jagttegn løses hos politiet på det sted, hvor den pågældende har bopæl. For personer bosat i udlandet løses jagttegnet hos politiet på det sted, hvor de første gang i det pågældende finansår vil udøve jagt her i landet.

Stk. 2. For personer, der er bosat her i landet, skal jagttegn være løst inden den 1. december i det finansår, for hvilket tegnet har gyldighed. Denne regel kan fraviges af landbrugsministeren eller af politiet efter ministerens bemyndigelse.

§ 47. Jagttegn skal lyde på navn og bopæl. Det har kun gyldighed i det finansår, for hvilket det er udstedt.

Stk. 2. Til brug ved tilvejebringelse af en årlig opgørelse af vildtudbyttet vedhæftes jagttegnet et spørgeskema, der efter finansårets udløb skal tilbageleveres til politiet i underskrevet stand med oplysning om det

vildt, indehaveren personligt har nedlagt i det forløbne finansår.

§ 48. Til jagttegnet er knyttet ansvarsforsikring for indehaveren.

Stk. 2. Jagttegnsafgiften udgør 45 kr. Afgiften for jagttegn, der alene giver adgang til at jage, hvor jagten er fri, jfr. § 1, stk. 4, og på egen grund, udgør dog kun 15 kr.

Stk. 3. Såfremt prisudviklingen betinger det, kan landbrugsministeren efter indstilling af jagtrådet forhøje eller nedsætte de i stk. 2 nævnte jagttegnsafgifter.

§ 49. Jagttegnsafgiften indbetales til jagtfonden, der administreres af landbrugsministeren.

Stk. 2. Af jagtfonden afholdes udgifterne ved den til jagttegnene knyttede ansvarsforsikring, omkostningerne ved jagttegnsordning og ved fondens administration. For udstedelsen af jagttegn tilkommer der politiet et vederlag på 3 kr. pr. tegn. Vederlaget, der udredes af jagtfonden, kan efter indstilling af jagtrådet forhøjes eller nedsættes af landbrugsministeren, såfremt prisudviklingen betinger det.

Stk. 3. I øvrigt anvendes jagtfondens midler til oplysning af vildtbestanden, til vildtbiologiske undersøgelser, til jagtkonsulentvirksomheden, til oplysning om jagt og vildtpleje, til støtte for jagtforeninger af landsomfattende karakter og til oprettelse og drift af vildtreservater. Af fondens midler kan tillige ydes rentefri lån til indhegning af erhvervsfrugtplantager.

Stk. 4. Nærmere regler for jagtfonden og jagttegnsordningen, herunder for den i § 48 omhandlede ansvarsforsikring, fastsættes af landbrugsministeren.

§ 50. Ved administrationen af jagtfonden bistås landbrugsministeren af jagtrådet, der tillige skal afgive erklæring i de sager, det får forelagt af landbrugsministeren.

Stk. 2. Jagtrådet består af 3 medlemmer. Formanden beskikkes af landbrugsministeren. De øvrige medlemmer beskikkes af landbrugsministeren efter indstilling af Landsjagtforeningen af 1923 og Dansk Jagtforening, der hver indstiller 3.

Kapitel X.

Straf m. v.

§ 51. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 5, 6, 8, 10, §§ 13-24, § 26, stk. 2-4, § 30, stk. 1 og 3, §§ 31, 32, § 38, stk. 6, §§ 43, 44, § 47, stk. 2, § 52, stk. 3, samt af de af landbrugsministeren i henhold til § 18, stk. 3, § 29, stk. 1, § 30, stk. 4, § 32, stk. 2, og § 35 fastsatte frednings-, kontrol- og reservatbestemmelser straffes med bøde, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der i øvrigt udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Jagt udøvet i strid med loven eller de i medfør af denne udfærdigede forskrifter straffes, selv om der ikke ved jagten er fældet eller fanget noget vildt.

§ 52. Ved dom for forsætlig, strafbar overtrædelse af denne lov eller af de i medfør af loven udstedte forskrifter, kan der ske frakendelse af retten til at have eller erhverve jagttegn, såfremt det begåede forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke fremtidig vil udøve jagt på forsvarlig måde. Det samme gælder ved dom for dyrplageri efter lovgivningen om værn for dyr eller for under jagt på strafbar måde at have forvoldt skade på andre menneskers person eller fare herfor.

Stk. 2. Frakendelse af jagttegn sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i Borgerlig Straffelov § 78, stk. 3, indeholdte regler. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker, inden den omhandlede 5 års frist er forløbet.

Stk. 3. Den, der er frakendt retten til at have jagttegn, skal aflevere sit jagttegn til politiet.

§ 53. Overtrædelse af §§ 5, 8 og 10 påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Kapitel XI.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 54. Loven træder i kraft den 1. januar 1967. Tidspunktet for ikrafttræden af § 45, stk. 1 og 2, bestemmes dog af landbrugsministeren.

Stk. 2. Følgende bestemmelser ophæves:

1. Lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 109 af 25. marts 1959.
2. Bestemmelserne om vildtreservater samt §§ 6 og 15 i lov nr. 94 af 7. april 1936 om reservater for pattedyr og fugle.
3. Kap. II-V i lov nr. 109 af 31. marts 1953 om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 48 af 28. februar 1958. Denne lovs titel ændres til lov om bekæmpelse af muldvarpe og dens § 24 affattes således: »Overtrædelse af § 4 straffes med bøde.«

Stk. 3. Uanset foranstående bestemmelser træder § 46, stk. 2, og § 48 først i kraft den 1. april 1967, og indtil dette tidspunkt forbliver § 14, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 109 af 25. marts 1959 i kraft.

Stk. 4. De bekendtgørelser om vildtreservater, der er udstedt i henhold til den tidligere lovgivning, forbliver i kraft, indtil de eventuelt ophæves eller ændres i overensstemmelse med denne lov. Overtrædelse af de i disse bekendtgørelser fastsatte bestemmelser straffes med bøde, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 55. Ved overenskomster med fremmede stater kan der træffes bestemmelser om iværksættelse af fælles foranstaltninger til beskyttelse af trækfugle. Bestemmelser vedrørende sådanne overenskomsters gennemførelse i Danmark fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Som led i det internationale samarbejde til beskyttelse af vildtet kan landbrugsministeren forbyde indførsel, transport og forsendelse af pattedyr og fugle, der er solgt eller eksporteret i strid med de i oprindelseslandet gældende bestemmelser. Den-

ne bestemmelse omfatter både levende og døde dyr, dele af disse, herunder fjerdragt, samt fugleæg.

§ 56. Landbrugsministeren kan indrømme statsborgere i de andre nordiske lande samme adgang som danske statsborgere til

at udøve jagt på søterritoriet under forudsætning af, at danske statsborgere opnår en tilsvarende retsstilling i det pågældende nordiske land.

§ 57. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1965-66 fremsattes forslag til lov om jagten, jfr. Folketingstidende 1965-66, sp. 1235.

Efter at have været underkastet første behandling, jfr. Folketingstidende sp. 1703, henvistes forslaget til et udvalg, som imidlertid ikke nåede at færdigbehandle det.

Det foreliggende forslag er identisk med det tidligere fremsatte, til hvis bemærkninger der derfor kan henvises. Ikrafttrædelsesdatoen i § 54, stk. 1, er dog fastsat til den 1. januar 1967.